

et Første-Lovforslag. Resultatet af denne Kommissions Arbejde er — efter Undersøgelse af »Conseil Supérieur« bleven det Første-Forslag til Lov, som omhandles i nærværende Beretning.¹⁾

Det af »Conseil Supérieur« tilsigtede Maal er at oprette en Kredit-Institution, baseret paa Gensidighed og udelukkende forbeholdt Købmænd og Industridrivende blandt Middelstanden. »Conseil Supérieur« skønner, at dette Hverv skal overdrages en ny selvstyrende Institution, der skal oprettes af Staten, og hvortil Staten skal yde en Garanti af indtil 50 Millioner. Den skal benævnes: »Institut National de Crédit« og skal kunne oprette eller anerkende lokale eller Distrikts-Kreditkasser. Forskuddene til Kasserne skal ydes til laveste og mest stabile Kurs og kun i Produktionsøjemed.

Hele Første-Forslagets Tendens gaar ud paa dette Programs Gennemførelse. Grunden til at Kreditten kun maa ydes Medlemmer af de lokale Foreninger, er den, at Institutionens Overskud derigennem kun kommer Middelstanden tilgode, og at det derved hindres, at Overskuddet udnyttes af Storhandlen og Stor-Industrien. Næringsdrivende, som har naaet en vis Omsætning i deres Forretning, maa henvende sig til andre Kredit-Institutioner. »Institut National« er forbeholdt de Smaahandlende og mindre Industridrivende, og Statens Støtte gælder disse alene. I Første-Forslaget fastsættes ikke den højeste Kredit, der maa indrømmes Medlemmerne af de anerkendte Kasser. Det overlades deri »Institut National« at bestemme, indenfor hvilke Grænser de lokale Selskaber kan bevilge Forskud. Denne Bestemmelse er ret elastisk, idet »Institut National« saaledes kan bestemme — alt efter Forholdene — i hvilken Grad Kasserne kan intervenere. »Institut National« kan indskrænke den gennem Kasserne ydede Kredit til det af Medlemmerne tegnede nominelle Beløb eller bemyndige Kasserne til i ganske særlige Tilfælde at overskride dette Beløb, naar det f. Eks. drejer sig om Medlemmer, der kan stille en særlig Sikkerhed, som f. Eks. Mellekomst af en anerkendt Fagorganisation.

Paa dette som paa de andre Punkter i Første-Forslaget er det »Conseil Supérieur« magtpaaliggende ikke at binde »Institut National« gennem ufravigelige eller altfor strenge Bestemmelser. »Conseil Supérieur« giver »Institut National« og de derunder hørende Kassers Direktion den fornødne Handlefrihed til Opnaaelse af den nye Kredit-Institutions størst mulige Ydeevne.

Da Forskudene udelukkende gives i Produktions-Øjemed, kan der ikke ydes nogetsomhelst Forskud til Dækning af Forbrugs-Omkostninger, saasom Udgifter til Husholdning, Sygdom, Rejser eller Studier.

I Første-Forslaget findes iøvrigt angivet, hvilke Forretninger disse Kasser er bemyndiget til at udføre. De kan kun yde Forskud til deres Medlemmer, naar disse har til Hensigt: at forbedre deres Værktøj og Maskiner eller deres Forretningsanlæg, at købe nye Varer eller Raaprodukter, at paatage sig Arbejder, der strækker sig over et længere Tidsrum, eller endvidere naar Forskudet skal anvendes til Aktietegning i Andels-selskaber, der har samme Formaal for Øje, som f. Eks. et Konsortium til Indkøb af Værktøj, et Andelselskab til Fællesindkøb af Varer, der gennem de Smaahandlende skal videresælges i détail, eller af Raaprodukter, der skal forarbejdes eller omformes af de mindre Industridrivende, eller et Selskab til Oprettelse af Laugs-Værksteder. Kreditforeningerne skal diskontere de Fakturaer og Tratter, der forelægges dem af deres Medlemmer og yde disse et Forskud mod Sikkerhed i den samlede Forretning eller i Varebeholdningen. Endelig kan de modtage Pengepoter mod Rente eller rentefrit. Der

¹⁾ Kommissionen har som Basis for sine Arbejder taget det Lovforslag vedr. Organisationen af Kredit til Købmænd og Industridrivende blandt Middelstanden, som den 7. Maj 1919 blev fremlagt af M. Pecher for „La Chambre des Représentants“ (se Bulletin 1914—1919, Side 6 og følgende).